



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Рев2 32/07**  
**24.01.2007. година**  
**Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Јованке Кажих, Љубице Милутиновић, Миломира Николића и Надежде Радевић, чланова већа, у парници тужиле АА, чији пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БА, адвокат, са умешачем ВВ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији умешача против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж.1 број 429/06 од 07.07.2006. године, у седници одржаној 24.01.2007. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

УКИДАЈУ СЕ пресуда Општинског суда у Панчеву П.1 број 1598/05 од 02.02.2006. године у ставу један изреке пресуде и одлука о трошковима поступка из става два изреке и пресуда Оркужног суда у Панчеву Гж.1 број 429/06 од 07.07.2006. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба умешача на страни туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу један и два изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење..

**О б р а з л о ж е њ е**

Пресудом Општинског суда у Панчеву П.1 број 1598/05 од 02.02.2006. године, ставом један изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је поништена одлука Комисије за стамбене односе туженог број 1409 од 16.10.2000. године и одлука Комисије за жалбе туженог број 1658 од 05.12.2000. године. Ставом два пресуде обавезан је тужени и умешач на страни туженог да тужилци солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 85.400,00 динара, а ставом три пресуде одбијен је тужбени захтев у делу да се утврди да је тужилца прва на ранг листи за доделу спорног стана, те да јој се на основу тога додели стан на трајно коришћење.

Одлучујући о жалбама тужиле и умешача на страни туженог Окружни суд у Панчеву је пресудом Гж.1 број 429/06 од 07.07.2006. године одбио жалбе као неосноване и првостепену пресуду потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену умешач на страни туженог је преко пуномоћника адвоката, који на основу члана 84. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125 од 22.11.2004. године) странку мора заступати у поступку по ревизији, благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао пресуду Окружног суда у побијаном делу на основу члана 399. ЗПП-а.

Ревизија је основана.

Према утврђеном чињеничном стању Комисија за стамбене односе туженог расписала је оглас за доделу стана 30.03.2000.године на који су поред осталих радника туженог пријаве поднели тужилца и умешач на страни туженог. Комисија за стамбене односе је потврдила листу реда првенства за доделу стана, и након изјављених приговора утврдила коначну ранг лист првенства на којој је на првом месту умешач са укупно 167 бодова, од којих 16 по основу услова становања. Тужилца је на 6. месту ранг листе првенства са 123 бода. На основу коначне ранг листе реда првенства одлуком Комисије за стамбене односе туженог додељен је стан у закуп на неодређено време умешачу на страни туженог.

Одлучујући о тужбеном захтеву оба нижестепена суда су закључила да умешач на страни туженог нема право на решавање стамбене потребе на основу члана 15. Правилника туженог важећег у време расписаног огласа за доделу стана од 30.03.2000. године и донете одлуке о додели стана умешачу од 16.10.2000. године. Овакав закључак заснован је на утврђеним чињеницама да је умешач са својим разведеним супругом 1985. године сачинила писмени споразум о одређивању носиоца станарског права, на стану у коме су до тада заједно живели, а који је супруг умешача добио од радне организације за време трајања брачне заједнице. Закључењем споразума којим се умешач одрекао станарског права у корист супруга, умешач је себе довео у ситуацију да нема решену стамбену потребу. Према ставу нижестепених судова да умешач није закључила споразум којим се одрекла станарског права имала би решену стамбену потребу на начин из члана 15. Правилника. Како према израженом ставу умешач нема право на решавање стамбене потребе, тужбени захтев је усвојен и поништена одлука о додели стана умешачу.

Основан је разлог ревизије да је о тужбеном захтеву одлучено погрешном применом материјалног права, а због погрешне примене материјалног права чињенично стање је непотпуно утврђено.

Закључак нижестепених судова да је одлука туженог о додели стана умешачу незаконита због чињенице

да се умешач споразумом закљученим са разведеним супругом 1985. године одрекла станарског права на стану, и да јој због ове околности не припада право на решавање стамбене потребе не може се прихватити као правилан. Одлучујући о законитости одлуке туженог нижестепени судови нису ценили одредбу члана 23. Правилника о решавању стамбених потреба туженог на основу кога је донета одлука о додели стана умешачу. Овом одредбом прописано је да ако запослено лице или члан његовог породичног домаћинства са којим оно живи, на било који начин својом вољом или крвицом лиши себе својине, односно својства носиоца станарског права, да би обезбедило повољнији положај на листи реда првенства, његов стамбени статус вреднује се према ранијој ситуацији до истека 10 година од дана погоршања стамбене ситуације. Имајући у виду наведену одредбу Правилника погрешан је закључак да умешач на страни туженог има решену стамбену потребу и да се стамбени статус умешача вреднује према ситуацији која је постојала пре закљученог споразума 1985. године. Како је од закљученог споразума, којим се умешач одрекао станарског права у корист разведеног супруга, протекло више од 10 година до расписивања огласа за доделу стана и донете одлуке о додели од 16.10.2000.године, то је за основаност тужбеног захтева и оцену законитости одлуке о додели стана умешачу требало утврдити чињенице од којих зависи какав је био стамбени статус умешача по истеку 10 година од закљученог споразума, и да ли ја у односу на такав статус правилно бодован умешач на основу члана 21. Правилника по основу услова становања.

Из изложеног Врховни суд је применом одредбе члана 407. став 2. ЗПП, укинуо првостепену пресуду у делу којим је усвојен тужбени захтев и одлуку другостепеног суда у побијаном делу и предмет вратио на поновно суђење.

У поновном поступку суд ће утврдити чињенице на које је указано овим решењем, а од којих зависи правилност и законитост одлуке туженог којим је стан додељен умешачу. Околности које су утврђене у досадашњем току поступка и чињенице које ће утврдити у поновљеном поступку суд ће ценити и у односу одредбу члана 23. правилника туженог.

Укинута је и о одлука о трошковима, јер зависи од одлуке о тужбеном захтеву.

Председник већа-судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР